

torer og ved den kommende revision af ovennævnte overenskomst forventes det, at også kiropraktorer vil blive omfattet af overenskomsten.

For så vidt angår De europæiske Fællesskaber er kiropraktorerhvervet ikke omfattet af de eksisterende direktiver på uddannelsesområdet, men Sundhedsministeriet vil – når lovforslaget er trådt i kraft – arbejde for, at kiropraktorerhvervet omfattes af direktiv 89/48 EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed.

Stk. 2 omfatter kiropraktorer, som ikke er omfattet af stk. 1, hvilket vil sige samtlige ansøgere, som ikke er omfattet af nordiske overenskomster eller direktiver udstedt af De europæiske Fællesskaber. Eksempelvis vil en kiropraktor der, udover at have gennemført den kiropraktiske grunduddannelse i udlandet, også har gennemgået den supplerende praktiske uddannelse i udlandet, skulle autoriseres efter § 3, stk. 2.

Til § 4

Fratagelses- og generhvervelsesbestemmelserne svarer til de i andre autorisationslove gældende bestemmelser.

Såfremt en autoriseret kiropraktor ikke længere opfylder betingelserne for at være autoriseret, skal autorisationen fratages den pågældende. Endvidere kan vedkommende kiropraktor fratages sin autorisation, når han gør sig skyldig i grov forsømmelighed ved udøvelse af virksomhed som kiropraktor.

Retten til at udøve virksomhed som kiropraktor kan fratages administrativt eller ved dom i henhold til § 9 i lov nr. 397 af 10. juni 1987 om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. Autorisation kan herudover fratages i henhold til borgerlig straffelov § 79, stk. 1, der omhandler tilfælde, hvor et strafbart forhold begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

I § 4, stk. 2, fastslås det, at en kiropraktor – i lighed med andet autoriseret sundhedspersonale – har mulighed for selv at fraskrive sig sin autorisation.

Til § 5

I forbindelse med meddelelse af dansk autorisation til udenlandsk uddannede medicinalpersoner vil den danske autorisation ofte blive givet på grundlag af en udenlandsk autorisation. Såfremt den udenlandske autorisation fratages en medicinalperson, bortfalder grundlaget for den danske autorisation, og denne må derfor fratages vedkommende medicinalperson.

Til § 7

Ifølge § 7 kan Sundhedsstyrelsen fastlægge rammer for kiropraktorerne virksomhed gennem udstedelse af en bekendtgørelse om kiropraktorerne virksomhedsområde. Et udkast til bekendtgørelse med tilhørende bemærkninger er optaget som bilag til lovforslaget. Udgangspunktet for de foreslåede regler er, at den virksomhed, der er forbeholdt kiropraktorerne, er at diagnosticere biomekaniske misforhold i bevægeapparatet og heraf afledte smertetilstande samt at behandle disse tilstande med kiropraktisk behandling. Ved kiropraktisk behandling forstås manuel behandling af kroppens led. I forbindelse med den kiropraktiske behandling kan kiropraktoren tillige anvende bløddelsbehandling og anden supplerende behandling.

Til § 8

Bestemmelsen svarer til lægelovens § 6 og tandlægelovens § 11, hvoraf det følger, at læger kan anvende medhjælp, hvilket kiropraktorer således også får mulighed for. Såfremt en kiropraktor anvender medhjælp, er kiropraktoren forpligtet til at instruere og supervisere medhjælpen. Forsømmes instruktions- og supervisionspligten, vil kiropraktoren ifalde et selvstændigt ansvar herfor og vil kunne straffes efter bestemmelserne i lovforslagets § 14.

Til § 9

En tilsvarende bestemmelse indgår i den øvrige autorisationslovgivning inden for sundhedsvæsenet. Bestemmelsen har til formål at sikre, at alle for behandlingen relevante oplysninger indføres i en kiropraktors patientjournaler således, at det i § 12 nævnte tilsyn kan gennemføres. Journalføringspligten er endvidere nødvendig af hensyn til Sundhedsvæsenets Patientklagenævns behandling af evt. klager over kiropraktoreres faglige virksomhed, idet journalen skal indeholde oplysninger vedrørende foretagen patientbehandling, information m.m.

Til § 10

Tilsvarende reklameregler findes i tandlægeloven. Hensigten med bestemmelsen er at forhindre kiropraktorer i at give patienter forkerte forestillinger om kiropraktorens kvalifikationer eller om de af kiropraktoren anvendte behandlingsmåder. Begrænsningen i reklameadgangen skyldes især, at offentligheden ikke har mulighed for at vurdere en eventuel reklames indhold.

Stk. 2 undtager reklamering overfor andre kiroprak-